

Den Europæiske Unions Tidende

C 116

47. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. april 2004

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2004/C 116/01	Aftale mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende erstatningskrav fremsat af en medlemsstat over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende, benyttet eller anvendt af førstnævnte medlemsstat eller i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i dens styrker bliver såret eller omkommer, i forbindelse med en EU-krisestyringsoperation	1
2004/C 116/02	Rådets afgørelse af 29. april 2004 om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring	8
2004/C 116/03	Rådets afgørelse af 29. april 2004 om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen	11
2004/C 116/04	Rådets afgørelse af 29. april 2004 om udnævnelse af repræsentanter fra Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet til medlemmer af bestyrelsen for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse	14
2004/C 116/05	Rådets afgørelse af 29. april 2004 om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur	16
2004/C 116/06	Rådets resolution af 29. april 2004 om sikkerheden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer	18
2004/C 116/07	Rådets resolution af 29. april 2004 om en standardprotokol med henblik på etablering i medlemsstaterne af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor for at begrænse skadevirkningerne af organiseret kriminalitet	20
2004/C 116/08	Meddelelse om ikrafttræden	23

I

(Meddelelser)

RÅDET

AFTALE

mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende erstatningskrav fremsat af en medlemsstat over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende, benyttet eller anvendt af førstnævnte medlemsstat eller i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i dens styrker bliver såret eller omkommer, i forbindelse med en EU-krisestyringsoperation

(2004/C 116/01)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET, ER —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig afsnit V, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har for at fremme den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik besluttet at give EU den nødvendige kapacitet til at træffe og gennemføre afgørelser om alle de typer konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU.
- (2) Aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende status for
 - militært og civilt personel, der udstationeres ved Den Europæiske Unions institutioner
 - hovedkvartererne samt de styrker, der vil kunne stilles til rådighed for Den Europæiske Union som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
 - militært og civilt personel fra medlemsstaterne, der stilles til rådighed for Den Europæiske Union med henblik på at forrette tjeneste i denne forbindelseogså benævnt EU-SOFA, finder generelt kun anvendelse inden for medlemsstaternes moderland.
- (3) Artikel 18 i EU-SOFA finder ikke anvendelse på en medlemsstats erstatningskrav over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende førstnævnte medlemsstat eller i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i dens væbnede styrker bliver såret eller omkommer, når den omstændighed, der har forårsaget den i det efterfølgende nævnte skade, tilskadekomst eller død, er indtruffet enten på en af de tredjelands område, hvor EU-krisestyringsoperationen udføres eller støttes, eller på åbent hav.
- (4) Det vil være nødvendigt at indgå særlige aftaler (SOFA) med berørte værtstredjelande i tilfælde af øvelser eller operationer, der finder sted uden for medlemsstaternes område. Sådanne aftaler skal generelt indeholde bestemmelser vedrørende krav fremsat af det berørte tredjeland eller dets statsborgere —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

I denne aftale betyder udtrykket:

1. »militært personel«:

- a) militært personel, som medlemsstaterne udstationerer ved Generalsekretariatet for Rådet med henblik på oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS)

- b) militært personel, bortset fra personel fra EU-institutionerne, som EUMS kan trække på fra medlemsstaterne som midlertidigt supplement, såfremt Den Europæiske Unions Militærstab (EUMC) anmoder herom, med henblik på deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
- c) militært personel fra medlemsstaterne, som er udstationeret i hovedkvarterer eller styrker, der kan stilles til rådighed for EU, eller personel herfra, som led i forberedelsen og udførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
2. »civilt personel«: det civile personel, som medlemsstaterne udstationerer ved EU-institutionerne med henblik på dets deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, eller det civile personel fra medlemsstaterne, bortset fra lokalt ansat personel, der arbejder ved hovedkvarterer eller styrker, eller som medlemsstaterne på anden måde stiller til rådighed for EU med henblik på samme deltagelse.

Artikel 2

Bestemmelserne i denne aftale finder kun anvendelse, når den omstændighed, der har forårsaget den i det efterfølgende nævnte skade, tilskadekomst eller død, er indtruffet

- i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, og
- uden for de områder, hvor EU-SOFA finder anvendelse.

Artikel 3

Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i deres styrker under udøvelsen af tjenesten bliver såret eller omkommer, bortset fra tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende førstnævnte medlemsstat, der benyttes eller anvendes som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, bortset fra tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, såfremt skaden

- er forvoldt af militært eller civilt personel, der er udstationeret af den anden medlemsstat, under udøvelsen af tjenesteplichter som led i ovennævnte operationer, eller
- er opstået i forbindelse med anvendelsen af et køretøj, skib eller luftfartøj, der ejes af den anden medlemsstat eller benyttes eller anvendes af dennes personel, for så vidt det køretøj, skib eller luftfartøj, der har forvoldt skaden, blev anvendt i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer, eller skaden er blevet forvoldt på ejendom, der blev anvendt under samme omstændigheder.

2. Krav om bjergeløn fremsat af en medlemsstat til en anden medlemsstat frafalder ligeledes, for så vidt det bjergede fartøj eller den bjergede ladning tilhører en medlemsstat og er blevet benyttet eller anvendt af dennes personel i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer.

Artikel 5

Hvis der fremsættes andre krav end dem, der frafalder i henhold til artikel 3 og 4, vedrørende

- skade på ejendom, der tilhører, benyttes eller anvendes af en medlemsstat som led i forberedelsen eller gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder øvelser
- tilfælde, hvor personel fra en medlemsstat under udøvelsen af tjenesten bliver såret eller omkommer

afgøres spørgsmålet om en medlemsstats ansvar og skadeserstatning ved forhandling mellem de berørte medlemsstater, medmindre disse medlemsstater træffer anden aftale.

En medlemsstat giver imidlertid afkald på erstatningskrav i alle tilfælde, hvor skadesbeløbet er mindre end 10 000 EUR. Dette beløb kan ændres, såfremt medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, træffer afgørelse herom ved enstemmighed.

Artikel 6

Artikel 4 og 5 berettiger ikke en medlemsstat til at nægte at yde en part, som ikke er part i denne aftale, fuld eller delvis erstatning for skade på materiel, som den pågældende part har stillet til rådighed for en eller flere medlemsstater i forbindelse med leje, leasing, chartring eller andre aftaler.

Artikel 7

Enhver uoverensstemmelse mellem medlemsstater i forbindelse med en tvist, der ikke kan løses ved forhandling mellem de berørte medlemsstater, afgøres af en voldgiftsmand udnævnt efter aftale mellem de pågældende medlemsstater blandt statsborgere i disse medlemsstater, der har eller har haft en fremtrædende stilling i retsvæsenet. Kan de pågældende medlemsstater ikke inden to måneder blive enige om en voldgiftsmand, kan begge de berørte medlemsstater anmode formanden for De Europæiske Fællesskabers Domstol om at udpege en person med ovennævnte kvalifikationer.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne underretter generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, når de forfatningsmæssige procedurer for godkendelse af denne aftale er afsluttet. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at den sidste medlemsstat har underrettet om afslutning af sine forfatningsmæssige procedurer.

2. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er aftalens depositar. Depositaren lader denne aftale samt oplysningerne om dens ikrafttræden offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende* efter afslutning af de forfatningsmæssige procedurer, jf. stk. 1.

Artikel 9

Denne aftale er udfærdiget på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle disse sprog har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de abril del dos mil cuatro.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende april to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten April zweitausendvier.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Απριλίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the twenty-eight day of April in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit avril deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto aprile duemilaquattro.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste april tweeduizendvier.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Abril de dois mil e quatro.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkahdeksantena päivänä huhtikuuta vuonna kahsituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde april tjugohundrafyra,

Pour le gouvernement de la République française

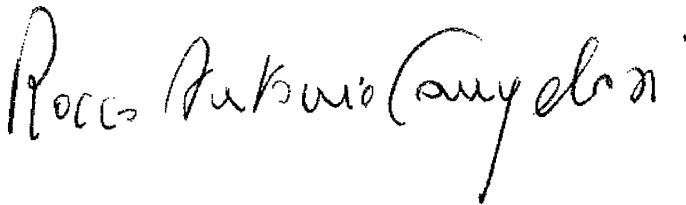

Thar ceann Rialtas na hÉireann

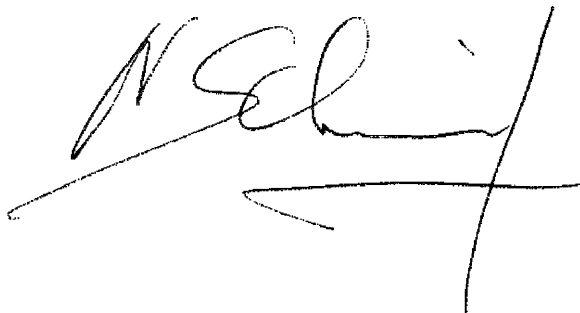
For the Government of Ireland

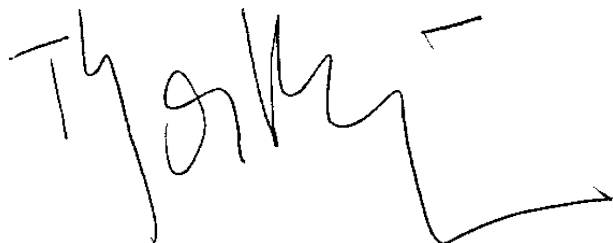
Per il Governo della Repubblica italiana

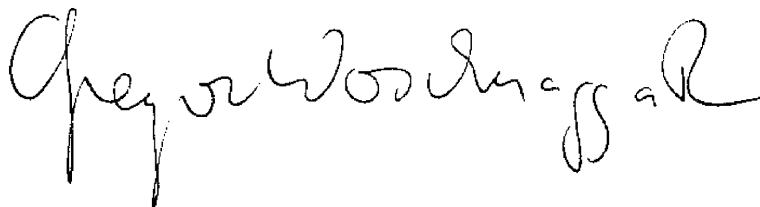
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

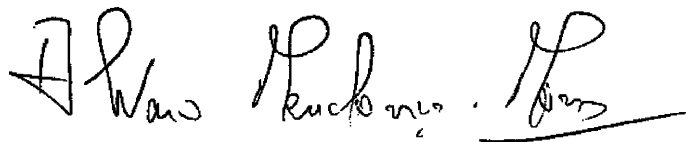
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain

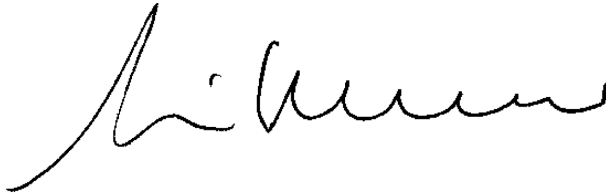
Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

ERKLÆRING FRA MEDLEMSSTATERNE

I kraft af undertegnelsen af denne aftale vil alle medlemsstater, i det omfang deres interne retssystem gør det muligt, bestræbe sig på i videst muligt omfang at begrænse krav mod andre medlemsstater for militært eller civilt personels tilskadekomst eller død eller skade på materiel, der tilhører dem, og benyttes eller anvendes af dem selv, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse.

Medlemsstaterne vil også gøre deres yderste for hurtigst muligt at opfylde kravene i deres forfatningsmæssige procedurer med henblik på snarest at lade denne aftale træde i kraft.

RÅDETS AFGØRELSE**af 29. april 2004****om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring**

(2004/C 116/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 82,under henvisning til akterne vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽²⁾, særlig artikel 52,

under henvisning til de indstillinger, Rådet har fået forelagt af ovennævnte staters regeringer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved afgørelse af 23. september 2002 ⁽³⁾ udnævnt medlemmerne af og suppleanterne til Det Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring for perioden fra den 23. september 2002 til den 22. september 2004.
- (2) Der skal udnævnes medlemmer af og suppleanter til udvalget fra de nye medlemsstater for perioden indtil den 22. september 2004 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Følgende udnævnes til medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring for perioden fra den 1. maj 2004 til den 22. september 2004:

I. REGERINGSREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Gabriela VOPATOVÁ Jiří BAUER	Petr HRUBEC
Estland	Merle MALVET Vilja KUZMIN	Edith KALLASTE

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1945/93 (EFT L 181 af 23.7.1993, s. 1).⁽²⁾ EUT L 236 af 23.9.2003.⁽³⁾ EFT C 245 af 11.10.2002, s. 1.

Land	Medlemmer	Suppleanter
Cypern	Dora PETSÁ Eleni PAROUTI	Sylia KYRMITSI
Letland	Ilona PĒTERSONE Daina FROMHOLDE	Ringla VĪKSNE
Litauen	Vida PETRYLAITĖ Janina ANDRIUSKEVICIUTE	Vytautas KRIAUIZA
Ungarn	Éva LUKÁCS Judit RÉZMŰVES	Katalin NOVÁK
Malta	Frankie MICALLEF Joseph CHURCH	Shirley SULTANA
Polen	Elżbieta ROŻEK Grażyna SYPNIEWSKA	Maria WASILEWSKA
Slovenien	Renata CVELBAR BEK Zvezdana VEBER HARTMAN	Radivoj RADAK
Slovakiet	Natália DIANIŠKOVÁ Magdaléna LACOVÁ	Daniela PIVOVAROVÁ

II. ARBEJDSTAGERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Jaroslava BAUEROVÁ Helena ČORNEJOVÁ	Petr JINDRA
Estland	Margo KIKAS Kaia VASK	Liina CARR
Cypern	Erotokritos KOUMIDES Pavlos KALOSINATOS	Anna PILAVAKI
Letland	Ivo KRIEVS Rita PFEIFERE	Marija TOMSONE
Litauen	Aldona BALSIENE Vydas PUSKEPALIS	Lina GIRIŪNIENĖ
Ungarn	Erzsébet BÚZÁSNÉ PUTZ Péter MÓZER	Zoltán PAPP
Malta	Josephine ATTARD SULTANA John BENCINI	...
Polen	Ewa KĘDZIOR Jacek DUBIŃSKI	Tomasz KRZEMIŃSKI
Slovenien	Metka ROKSANDIĆ Katarina LAVRIN-MARENČE	Ivan AŠENBERGER
Slovakiet	Mária SVOREŇOVÁ Zdena DVORANOVÁ	Dagmar LIGOCKÁ

III. ARBEJDSGIVERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Vladislav LÁNSKÝ Jiří SVOBODA	...
Estland	Gerli JÕGI Victoria METS	Renno MÄGI
Cypern	Michael ANTONIOU Emilios MICHAEL	Lefteris KARYDIS
Letland	Ieva JAUNZEME Imants JANSONS	Anita NIPĀNE
Litauen	Giedre OSINATE Arturas STRAVINSKAS	Jurgita NASUTAVICIUTE
Ungarn	Károly G. TÓTH Terézia BOROS	...
Malta	Manwel SAID Tonio FARRUGIA	Lawrence MIZZI
Polen	Andrzej JANKOWSKI Zbigniew ZUREK	Jacek MĘCINA
Slovenien	Urška JEREB Nina GLOBOČNIK	Slavi PIRŠ
Slovakiet	Marta VENCELOVÁ Marian RYBÁR	Marián NANIÁŠ

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

RÅDETS AFGØRELSE**af 29. april 2004****om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen**

(2004/C 116/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akterne vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 52,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/C 218/01 af 22. juli 2003 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, særlig artikel 3,

under henvisning til de indstillinger, Rådet har fået forelagt af ovennævnte staters regeringer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved afgørelse af 22. december 2003 ⁽²⁾ udnævnt medlemmerne af og suppleanterne til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen for perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2006.
- (2) Der skal udnævnes medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen fra de nye medlemsstater for perioden indtil den 31. december 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Følgende udnævnes til medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen for perioden fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2006:

I. REGERINGSREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Daniela KUBÍČKOVÁ	Josef JIRKAL Michael VÍT
Estland	Ivar RAIK	Katrin LEPISK Tooma VALNER

⁽¹⁾ EUT L 236 af 23.9.2003.⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 17.

Land	Medlemmer	Suppleanter
Cypern	Leandros NICOLAIDES	Anastasios YIANNAKI Marios KOURTELLIS
Letland	Renārs LŪSIS	Inta LAGANOVSKA Jānis BĒRZIŅŠ
Litauen	Romas KANCEVICIUS	Jonas NAUJALIS Rita ZUBKEVICIUTE
Ungarn	András BÉKÉS	György UNGVÁRY Péter ESZTÓ
Malta	Mark GAUCI	Vince ATTARD Silvio FARRUGIA
Polen	Danuta KORADECKA	Daniel PODGÓRSKI ...
Slovenien	Tatjana PETRIČEK	Mojca GRUNTAR ČINČ Jože HAUKO
Slovakiet	Elena BARTUNKOVÁ	L'ubica HETTYCHOVÁ Ivan MAJER

II. ARBEJDSTAGERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Pavel SKÁCELÍK	Vlastimil ALTNER Luboš POMAJBÍK
Estland	Argo SOON	Peeter ROSS Ülo KRISTJUHAN
Cypern	Nikos ANDREOU	Olga POULIDA ...
Letland	Ziedonis ANTAPSONS	Mārtiņš PUŽULS Ija RUDŽĪTE
Litauen	Rimantas KUMPIS	Aurelija MALUKAITE Gediminas MOZURA
Ungarn	Pál GERGELY	Károly GYÖRGY Szilvia BORBÉLY
Malta	Saviour SAMMUT	Joseph GERADA ...
Polen	Iwona PAWLACZYK	Jacek GADOWSKI Ludwik STASZAK
Slovenien	Lučka BÖHM	Vilko ŠVAB Spomenka GERŽELJ
Slovakiet	Peter RAMPAŠEK	Jaroslav BOBELA Ján KOŠOVSKÝ

III. ARBEJDSGIVERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Miroslav BURIŠÍN	František HROBSKÝ Ludmila HÁLKOVOVÁ
Estland	Iren VÕITRA	Ilmar LINK Kristiina KIBE
Cypern	Petros PETROU	Lefteris CARYDIS ...
Letland	Aleksandrs GRIGORJEVS	Edgars KORČAGINS Iřena UPZARE
Litauen	Jonas GUZAVICIUS	Laura SIRVYDIENE Vytautas TRECIOKAS
Ungarn	József István KOVÁCS	Antal SZABADKAI Judit NOSZTRAI
Malta	John SCICLUNA	Joe DELIA ...
Polen	...	Julia ROLA-JANICKA Jacek MĘCINA
Slovenien	Azra SERAŽIN	Nina GLOBOČNIK Slavi PIRŠ
Slovakiet	Juraj UHEREK	Milan ONDAŠ ...

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. april 2004

om udnævnelse af repræsentanter fra Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet til medlemmer af bestyrelsen for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse

(2004/C 116/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om oprettelse af et europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse ⁽¹⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til de kandidatlistes, som er indgivet til Rådet af regeringerne for Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet for deres repræsentanter og af Kommissionen for repræsentanterne for arbejdstagernes og arbejdsgivernes faglige organisationer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved afgørelse af 6. marts 2003 ⁽²⁾ udnævnt medlemmerne af og suppleanterne til bestyrelsen for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for tidsrummet fra den 6. marts 2003 til den 5. marts 2006.
- (2) De nye medlemsstaters medlemmer af og suppleanter til bestyrelsen for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse skal udnævnes for tidsrummet indtil den 5. marts 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Til medlemmer af bestyrelsen for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse udnævnes for tidsrummet fra den 1. maj 2004 til den 5. marts 2006:

I. REGERINGSREPRÆSENTANTER

Land	Medlem
Den Tjekkiske Republik	Miroslav KOSTKA
Estland	Kalle TOOM
Cypern	Michael PHYSENTZIDES
Letland	Gunars KRUSTS
Litauen	Romualdas PUSVASKIS
Ungarn	János JAKAB
Malta	Charles MIZZI
Polen	Krzysztof KAFEL
Slovenien	Gorazd JENKO
Slovakiet	Juraj VANTUCH

⁽¹⁾ EFT L 39 af 13.2.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1655/2003 (EFT L 245 af 29.9.2003, s. 41).⁽²⁾ EFT C 64 af 18.3.2003, s. 4.

II. ARBEJDSTAGERREPRÆSENTANTER

Land	Medlem
Den Tjekkiske Republik	Radovan LANGER
Estland	Kaja TOOMSALU
Cypern	Nicos NICOLAOU
Letland	Beata JAKUBOVA
Litauen	Regina BARTIENE
Ungarn	Gabriella LIPKA BASKI
Malta	Anthony MICALLEF DEBONO
Polen	Bogdan OLSZEWSKI
Slovenien	Metka ROKSANDIC
Slovakiet	Dusan HARVAN

III. ARBEJDSGIVERREPRÆSENTANTER

Land	Medlem
Den Tjekkiske Republik	Denisa NEUWIRTHOVÁ
Estland	Tarmo KRIIS
Cypern	Leonidas PASCHALIDES
Letland	Ieva JAUNZEME
Litauen	Laura SIRVYDIENE
Ungarn	Peter KOVACS
Malta	Emmanuel SAÏD
Polen	Jozef JACEK HORDEJUK
Slovenien	Janez DEKLEVA
Slovakiet	Daniel HRDINA

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. april 2004

om udnævnelse af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets medlemmer af og suppleanter til bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur

(2004/C 116/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2062/94 af 18. juli 1994 om oprettelse af et europæiske arbejdsmiljøagentur ⁽¹⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til den kandidatliste, som Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets regeringer har forelagt Rådet,

under henvisning til de kandidatlister, som formanden for Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen har forelagt Rådet efter forslag fra arbejdsgiver- og arbejdstagergrupperne i udvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse af 3. juni 2002 ⁽²⁾ har Rådet udnævnt medlemmerne af og suppleanterne til bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur for perioden 3. juni 2002-2. juni 2005.
- (2) Der skal udnævnes medlemmer af og suppleanter til bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur for perioden indtil den 2. juni 2005 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Følgende udnævnes til medlemmer af og suppleanter til bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur for perioden fra den 1. maj 2004 til den 2. juni 2005:

I. REGERINGSREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Petr ŠIMERKA	Daniela KUBÍČKOVÁ
Estland	Tiit KAADU	Ester RÜNKLA
Cypern		
Letland	Renārs LŪSIS	Jolanta KANČA
Litauen	Aldona SABAITIENE	Gintaras CEPAS
Ungarn	András BÉKÉS	Mária GROSZMANN
Malta	Mark GAUCI	David SALIBA
Polen	Daniel PODGÓRSKI	
Slovenien	Nataša BELOPAVLOVIČ	Borut BREZOVAR
Slovakiet	Ivan MAJER	Elena BARTUNKOVÁ

⁽¹⁾ EFT L 216 af 20.8.1994, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1643/95 (EFT L 156 af 7.7.1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT C 161 af 5.7.2002, s. 5.

II. ARBEJDSTAGERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Luboš POMAJBÍK	Vlastimil ALTNER
Estland	Ülo KRISTJUHAN	Argo SOON
Cypern		
Letland	Ziedonis ANTAPSONS	Mārtiņš PUŽULS
Litauen	Gediminas MOZURA	Rimantas KUMPIS
Ungarn	Pál GERGELY	Károly GYÖRGY
Malta	Joseph GERADA	Saviour SAMMUT
Polen	Iwona PAWLACZYK	Ludwik STASZAK
Slovenien	Lučka BÖHM	Vilko ŠVAB
Slovakiet	Ján KOŠOVSKÝ	Peter RAMPÁŠEK

III. ARBEJDSGIVERREPRÆSENTANTER

Land	Medlemmer	Suppleanter
Den Tjekkiske Republik	Miroslav BURIŠÍN	František HROBSKÝ
Estland	Ilmar LINK	Iren VÕITRA
Cypern		
Letland	Edgars KORČAGINS	Irēna UPZARE
Litauen	Laura SIRVYDIENE	Vytautas TRECIOKAS
Ungarn	József István KOVÁCS	Antal SZABADKAI
Malta	Joe DELIA	John SCICLUNA
Polen	Julia ROLA-JANICKA	Jacek MĘCINA
Slovenien	Nina GLOBOČNIK	Azra SERAŽIN
Slovakiet	Milan ONDAŠ	Juraj UHEREK

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

RÅDETS RESOLUTION

af 29. april 2004

om sikkerheden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer

(2004/C 116/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som tager hensyn til Rådets fælles aktion 97/339/RIA af 26. maj 1997 vedrørende samarbejde om offentlig orden og sikkerhed ⁽¹⁾, og til Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed ⁽²⁾,

som henviser til Rådets konklusioner af 13. juli 2001 om sikkerheden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer,

som understreger betydningen af den sikkerhedshåndbog til brug for politiet i forbindelse med internationale arrangementer såsom Det Europæiske Råds møder, som Rådet vedtog den 28.-29. november 2002, og

som tager følgende i betragtning:

— Medlemsstaternes myndigheder med ansvar for sikkerheden og den offentlige orden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende internationale arrangementer skal sikre, at retten til frit at give udtryk for meninger og deltage i fredelige forsamlinger respekteres, og skal så vidt muligt forhindre indblanding fra elementer, hvis mål eller handlinger udgør en lovovertrædelse eller indebærer anvendelse af vold.

— De uroligheder, der har fundet sted i forbindelse med flere af Det Europæiske Råds møder og andre lignende internationale arrangementer, har begrænset den fulde udøvelse af de friheder, der tilsikres i den europæiske menneskerettighedskonvention.

— Ved disse lejligheder har der vist sig at være behov for et mere effektivt og koordineret samarbejde på europæisk plan mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, samt for at politimyndighederne under overholdelse af national lovgivning og deres specifikke kompetence yder hinanden bistand med henblik på forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger.

— Under overholdelse af national lovgivning bør samarbejdet mellem medlemsstaternes politimyndigheder også fremmes ved målrettet udveksling af oplysninger, som kan bruges til

at forebygge forstyrrelser af den offentlige orden og til at opretholde sikkerheden i forbindelse med sådanne arrangementer.

— Møderne i Det Europæiske Råd finder sted i Bruxelles i den bygning, hvor Rådet for Den Europæiske Union har til huse, og de øvrige medlemsstater bør samarbejde fuldt ud med de belgiske myndigheder og med Rådssekretariatets sikkerhedstjeneste.

— For så vidt angår sikkerheden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer er det nødvendigt i fuldt omfang at gennemføre bestemmelserne i fælles aktion 97/339/RIA, som fastsætter en række former for politisamarbejde ved demonstrationer i forbindelse med opretholdelsen af den offentlige orden og sikkerhed.

— En effektiv forebyggelse sikres også gennem foranstaltninger vedtaget i medlemsstaterne med henblik på at modvirke, at urostiftere deltager i demonstrationer i udlandet i forbindelse med afholdelsen af Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer.

— Sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med internationale arrangementer har til tider omfattet anvendelse af foranstaltninger fastsat i artikel 2, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen fra 1990 (i det følgende benævnt Schengen-konventionen), hvilket har kunnet medføre vanskeligheder ved visse af medlemsstatens grænseovergangssteder på grund af den massive tilstrømning af personer, der skal kontrolleres, så det er gået ud over borgernes frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union.

— Hvis der ikke foreligger oplysninger og indberetninger om personer, som det er begrundet at mistænke for at ville forårsage uroligheder i forbindelse med afholdelsen af Det Europæiske Råds møder og andre lignende internationale arrangementer, kan det være til hinder for den effektive og mindre byrdefulde anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen.

— Foreligger der derimod oplysninger om sådanne urostiftere, kan grænsekontrollen målrettes med henblik på at identificere dem, så den frie bevægelighed for andre personer ikke hindres.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 5.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT 56 af 4.4.1964, s. 850/64.

— Medlemsstaterne er fuldt ud klar over, at genindførelse af grænsekontrollen efter artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen er en foranstaltning, der skal anvendes i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i konventionen og i fuld overensstemmelse med Eksekutivkomitéens afgørelse af 20. december 1995 ⁽¹⁾ —

HAR VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

1. Medlemsstaterne opfordres til under overholdelse af national lovgivning at forelægge den medlemsstat, der er vært for et møde i Det Europæiske Råd eller et andet lignende arrangement, de oplysninger, som de er i besiddelse af med hensyn til bevægelser — for at være til stede ved dette arrangement — der foretages af personer eller grupper, som der er væsentlig grund til at mistænke for at have til hensigt at rejse ind i medlemsstaten for at forstyrre den offentlige orden og sikkerhed under arrangementet eller for at begå lovovertrædelser i forbindelse med arrangementet. Oplysningerne kan ligeledes gives til de medlemsstater, som de pågældende personer forventes at rejse igennem.
2. Som fastsat i fælles aktion 97/339/RIA bør oplysningerne om de i punkt 1 omhandlede grupper omfatte deres sammensætning generelt, de planlagte rejseruter, transit- og opholdssteder samt benyttede transportmidler. Den medlemsstat, som forelægger oplysningerne, kan også specificere ethvert andet relevant element samt graden af oplysningernes pålidelighed.
3. Medlemsstater, som anvender grænsekontrol til beskyttelse af Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer, kan, især i henhold til Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2, ligeledes træffe alle nødvendige skridt for at begrænse den gene, som gennemførelsen af kontrollen forårsager for de rejsende. Der bør derfor fortrinsvis gennemføres efterretningsstyret kontrol rettet mod personer, som der er væsentlig grund til at mistænke for at have til hensigt at rejse ind i medlemsstaten for at forstyrre den offentlige orden og sikkerhed under arrangementet eller for at begå lovovertrædelser i forbindelse med arrangementet.
4. For at give den medlemsstat, der er vært for arrangementet, bedre mulighed for at gennemføre kontrol rettet mod rejsende, opfordres de øvrige medlemsstater til at sørge for, at alle oplysninger, der skønnes at være relevante, stilles til rådighed. De oplysninger, der meddeles, kan vedrøre navnene på personer, som der er væsentlig grund til at mistænke for at have til hensigt at rejse ind i

medlemsstaten for at forstyrre den offentlige orden og sikkerhed under arrangementet eller for at begå lovovertrædelser i forbindelse med arrangementet, herunder, i det omfang den nationale lovgivning tillader det, navnene på personer, der er dømt for at have forstyrret den offentlige orden i forbindelse med demonstrationer.

5. Under henvisning til punkt 3 og 4 bør en tidligere straf-fedom ikke alene automatisk begrunde, at der træffes foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed som fastsat i denne resolution.
6. Medlemsstaten kan anvende oplysninger, der modtages i overensstemmelse med punkt 4, til grænsekontrollformål. Oplysningerne kan eventuelt også benyttes til at forebygge kriminalitet eller sikre den offentlige orden og sikkerhed i forbindelse med arrangementet.
7. Intet i denne resolution bør fortolkes som en fravigelse af princippet om, at udveksling af personoplysninger skal foregå i overensstemmelse med den relevante nationale og internationale lovgivning under hensyn til bestemmelserne i afsnit VI i Schengen-konventionen og bestemmelserne i Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt — hvis det er relevant — med principperne i anbefaling R (87) 15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger.
8. Personoplysninger bør kun benyttes og opbevares indtil afslutningen af det arrangement, med henblik på hvilket det er meddelt, og kun til de formål, der er omhandlet i denne resolution, medmindre der er truffet anden aftale med den medlemsstat, der har meddelt dem.
9. Som fastsat i fælles aktion 97/339/RIA kan de øvrige medlemsstater i henhold til særlige aftaler sende forbindelsesofficerer til den medlemsstat, der er værtsland, for at yde bistand til de lokale myndigheder til forberedelse og gennemførelse af foranstaltninger med henblik på opretholdelse af sikkerheden og den offentlige orden.
10. I henhold til særlige bilaterale aftaler med en medlemsstat, der træffer de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen i forbindelse med afholdelsen på dens eget område af Det Europæiske Råds møder og andre lignende internationale arrangementer, kan den i punkt 3 omhandlede kontrol, hvis det skønnes mere hensigtsmæssigt, også gennemføres med støtte fra forbindelsesofficerer, som er udsendt af medlemsstaterne til nærmere aftalte grænseovergangssteder.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 133.

RÅDETS RESOLUTION

af 29. april 2004

om en standardprotokol med henblik på etablering i medlemsstaterne af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor for at begrænse skadevirkningerne af organiseret kriminalitet

(2004/C 116/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som tager følgende i betragtning:

- (1) Et af Den Europæiske Unions mål er at give borgerne et højt trykniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Dette mål skal nås ved at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet gennem tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi og andre kompetente myndigheder.
- (3) I EU-strategien for begyndelsen af det nye årtusind vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, og især i punkt 2.3, opfordres der til at styrke forebyggelsen af organiseret kriminalitet og partnerskaber mellem det strafferetlige system og civilsamfundet.
- (4) I anbefalingerne i EU's rapport fra 2003 om organiseret kriminalitet bakes der op om partnerskaber mellem offentlige og private organisationer som en vigtig strategi til forebyggelse af kriminalitet.
- (5) I anbefaling 8 i den endelige rapport om anden runde af de gensidige evalueringer opfordres medlemsstaterne til at overveje at udvikle instrumenter, der skal bane vej for formelle aftaler mellem de retshåndhævende myndigheder og private virksomheder.
- (6) Spørgsmålet omhandles også i resultaterne fra konferencen »Udvikling af partnerskaber som led i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet« (den 20.-21. november 2003 i Dublin), der blev medfinansieret af Det Europæiske Fællesskabs Agis-program, og som var tilrettelagt af det kommende irske formandskab for Rådet i samarbejde med det efterfølgende nederlandske formandskab med støtte fra Europa og Kommissionen.
- (7) Hvis den organiserede kriminalitet forbliver ukontrolleret, vil den gradvis få alvorlige sociale og økonomiske skadevirkninger for den offentlige og erhvervslivet, samtidig med at den også vil forringe borgernes livskvalitet i betydelig grad.

- (8) Samfundet som helhed har interesse i at forebygge den organiserede kriminalitets fremtrængen og infiltrering og dette må gribes an på lokalt, nationalt og EU-niveau.
- (9) Den private og den offentlige sektor har en fælles interesse i sammen at udvikle måder, hvorpå man kan fastslå og forebygge skadevirkningerne af den organiserede kriminalitet. Partnerskabsarrangementer til bekæmpelse af organiseret kriminalitet er allerede på plads eller på forskellige måder under udvikling i nogle medlemsstater og har givet positive resultater. Sådanne arrangementer omfatter partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor, der fungerer udmærket på et uformelt grundlag.
- (10) Partnerskabsarrangementer, der etableres som led i denne resolution, berører ikke de forpligtelser, der ifølge love og forskrifter påhviler den private sektor med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, navnlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge.
- (11) De vellykkede partnerskabsstrukturer på toldområdet har ført til bedre efterretning og færre omkostninger for erhvervslivet —

OPFORDRER medlemsstaternes regeringer

til, hvor det er relevant, at fremme brugen af standardprotokollen i bilaget til denne resolution hos de af deres kompetente myndigheder, der ønsker at etablere eller udvikle partnerskaber mellem den private og den offentlige sektor, baseret på gensidig tillid og et fælles mål om at begrænse de skadevirkninger, organiseret kriminalitet medfører for samfundet.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

BILAG

STANDARDPROTOKOL MED HENBLIK PÅ ETABLERING AF PARTNERSKABER MELLEM DEN OFFENTLIGE OG DEN PRIVATE SEKTOR FOR AT BEGRÆNSE SKADEVIRKNINGERNE AF ORGANISERET KRIMINALITET

Nationale protokoller med henblik på etablering af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor kunne indeholde, men behøver ikke at være begrænset til, bestemmelser vedrørende følgende spørgsmål:

A. Struktur og medlemskab

Hvad angår struktur og medlemskab af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor kunne medlemsstaterne overveje følgende elementer:

National platform til overvågning af partnerskabsprocessen

1. Medlemmer af den nationale platform kan bl.a. være relevant personale fra de retshåndhævende myndigheder, medlemmer af brancheorganisationer og/eller førende firmaer/selskaber/industrier, forbrugerorganisationer, folkevalgte repræsentanter, tjenestemænd fra relevante regeringsdepartementer og statslige organer, repræsentanter for ofrene og for ikke-statslige organisationer. Hvis der er enighed herom, vil også repræsentanter for universitets- eller andre forskningsorganer med ekspertise inden for organiseret kriminalitet og forebyggelse heraf kunne være medlemmer.
2. Der oprettes ekspertundergrupper, der kan være branchespecifikke eller specifikke for bestemte former for organiseret kriminalitet (f.eks. forfalskning), og som skal aflægge rapport til den nationale platform. Et vigtigt hensyn i denne forbindelse er bl.a. muligheden for at afhjælpe manglende viden eller ekspertise på områder såsom retsøkonomisk regnskabsanalyse, finansielle spørgsmål, informationsteknologi osv.
3. Medlemmer af ekspertundergrupperne kunne være repræsentanter for de retshåndhævende myndigheder og medlemmer af specifikke branche- eller erhvervsorganisationer eller større virksomheder, der opererer inden for det relevante område. Hvor der findes regeludstedende myndigheder, vil også de kunne være medlemmer.

B. Opgaver og rolle

- a) Den nationale platform kunne have til opgave
 1. at lette samarbejdet, kontakter og udveksling af information og erfaringer mellem medlemsstaternes offentlige myndigheder og den private sektor
 2. at drøfte og fastlægge prioriteter for ekspertundergrupperne
 3. at overvåge ekspertundergruppernes arbejde
 4. at behandle regelmæssige statusrapporter fra ekspertundergrupperne
 5. at behandle initiativer, som ekspertundergrupperne foreslår
 6. på grundlag af en gennemgang og drøftelse af ekspertundergruppernes rapporter at udarbejde nationale strategier for forebyggelse af den organiserede kriminalitets skadevirkninger.
- b) Ekspertundergrupperne kunne have til opgave
 1. at drøfte spørgsmål af fælles interesse vedrørende det specifikke branche- eller erhvervsområde
 2. at udvikle fælles efterretningsmodeller og udveksle efterretninger på grundlag af disse modeller under hensyn til parternes juridiske forpligtelser og relevante nationale og internationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger samt om tavshedspligt
 3. at udveksle oplysninger om specifikke tilfælde, hvor virksomheder har været udsat for kriminalitet og især organiseret kriminalitet
 4. at udveksle information og data, der er indsamlet i løbet af offentlige undersøgelser og erhvervslivets undersøgelser af de forskellige sektors sårbarhed
 5. at vedtage arrangementer for opfølgning af udvekslingen af oplysninger, herunder forebyggende foranstaltninger i den private sektor
 6. at fastlægge, hvordan bedste praksis kan formidles inden for hele den private sektor
 7. at fastlægge forebyggende foranstaltninger, der kan gennemføres af virksomheder, som er ramt af organiseret kriminalitet

8. at fastlægge foranstaltninger til kriminalpræventiv vurdering, der skal bidrage til at beskytte produkter og tjenesteydelser mod organiserede kriminelle aktiviteter
9. at bidrage til at udvikle vurderinger af de økonomiske skadevirkninger
10. at bidrage til at udvikle bevidstgørelsesprogrammer, der skal gøre medlemmer af offentligheden opmærksomme på farerne ved organiseret kriminalitet og på, hvordan den kan bekæmpes
11. at indkredse/undersøge muligheder for fælles uddannelseskurser, f.eks. vedrørende bankprocedurer med henblik på tjenestemænd, der efterforsker hvidvaskning af penge
12. at udarbejde strategier for gennemførelse af fastlagte foranstaltninger til forebyggelse af kriminalitet.

C. Procedurer

1. Oplysningerne skal behandles som fortrolige, hvis en af parterne i den nationale platform eller en ekspertundergruppe anmoder herom. Oplysninger kan også udveksles på grundlag af anonymitet, f.eks. kunne et repræsentativt organ videregive oplysninger om et af sine medlemmer uden at angive virksomhedens eller personens navn.
2. Repræsentanter for private virksomheder eller erhvervslivet, der ønsker at videregive oplysninger om forbrydelser, som de har været udsat for, og som ikke tidligere har været anmeldt til de relevante retshåndhavende myndigheder, bør ikke kunne idømmes sanktioner af grunde, der f.eks. vedrører tavshedspligt om kunderne eller tillidsbrud.
3. Ingen af parterne i den nationale platform eller i en ekspertundergruppe bør have pligt til at udlevere oplysninger. Udveksling af oplysninger bør ske på et frivilligt grundlag, men oplysningerne vil kunne benyttes af de retshåndhavende myndigheder i efterforskningsøjemed.

D. Sektorer, som ekspertgrupperne skal dække

Finans og bankvæsen
Informationsteknologi og internettet
Designartikler
Musikindustrien
Lægemiddelindustrien
Bilindustrien
Transportsektoren
Våbenindustrien
Detailbranchen
Servicesektoren (underholdningsindustrien, hoteller, restauranter)
Tobaksindustrien, og
enhver anden relevant sektor.

Meddelelse om ikrafttræden

(2004/C 116/08)

Den aftale, der blev undertegnet i Pretoria den 11. oktober 1999, om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Sydafrikanske Republik på den anden side, trådte i kraft den 1. maj 2004, idet alle de kontraherende parter havde afsluttet de nødvendige procedurer den 30. april 2004.
